

viivästyskoron; vaatimuksen määrän, mukaan lukien sen pääoman ja koron; sopimussakon ja kulut; korkokannan ja ajan, jolta kyseistä korkoa vaaditaan (tai maininnan lakisääteisen koron lisäämisestä ilman eri pyyntöä määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön nojalla); vaatimuksen perusteen, mukaan luettuna kuvaus vaatimuksen sekä koron perusteena olevista seikoista, ja täsmentää, ovatko kyseessä lakisääteiset korot, sopimukseen perustuvat korot, koron pääomittaminen vai lainan korkokanta; onko hakija suorittanut laskennan ja montako prosenttiyksikköä korko ylittää keskuspankin peruskoron, kuten säädetään eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä annetussa yhteisön asetuksessa? ⁽³⁾

- 4) Kun direktiiviä 2008/48/EY ⁽⁴⁾ ei ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, velvoittavatko sen [5 artiklan 1 kohdan l ja m luetelmakohta, 6 artiklan 1 kohdan i alakohta ja 10 artiklan 2 kohdan 1 luetelmakohta, joissa viitataan ”mukauttamista koskeviin järjestelyihin”], rahoituslaitosta esittämään sopimuksessa erityisen selkeällä tavalla (ei siis sopimuksen varsinaisessa tekstissä niin, ettei se erotu mitenkään) ”ennen sopimuksen tekoa annettavina tietoina” viivästyskorko maksujen laiminlyönnin varalta selkeästi ja selvästi erottuvalla tavalla ja sitä määrittäessä huomioon otettavat seikat (taloudelliset kulut, perintäkulut jne.) sekä lisäämään varoituksen kustannuksiin liittyvistä seurauksista?
- 5) Sisältyykö direktiivin 2008/48/EY 6 artiklan 2 kohtaan velvollisuus ilmoittaa luoton tai lainan ennaikaisesta erääntymisestä, josta lukien viivästyskoron kertyminen alkaa? Sovellettaanko direktiivin 2008/48/EY 7 artiklan mukaista perusteettoman edun kiellon periaatetta, kun luottolaitos ei vaadi pelkästään tavarain (lainapääoman) takaisinottoa vaan myös erityisen korkeaa viivästyskorkoa?
- 6) Kun kansallista täytäntöönpanosäännöstä ei ole, voiko tuomioistuin direktiivin 2005/29/EY ⁽⁵⁾ 11 artiklan 2 kohdan valossa katsoa viran puolesta, että viivästyskorkoa koskevan ehdon sisällyttäminen sopimustekstiin on sopimaton menettely?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29).

⁽²⁾ Kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY (EUVL L 110, s. 30).

⁽³⁾ Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006 (EUVL L 399, s. 1).

⁽⁴⁾ Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL L 133, s. 66).

⁽⁵⁾ Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL L 149, s. 22).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Mainz (Saksa) on esittänyt 3.1.2011 — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH v. Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

(Asia C-1/11)

(2011/C 95/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Mainz

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH

Vastaaja: Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Koskeeko jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ⁽¹⁾ 18 artiklan 4 kohta myös siirtomenettelyyn osallistuvia tahoja?
- 2) Mikäli kysymykseen 1 vastataan kieltävästi: rajoittaako yhteisön primaarioikeus mainitun asetuksen 18 artiklan 1 kohtaa liikesalaisuuksien suojaamiseksi?
- 3) Mikäli kysymykseen 1 vastataan myöntävästi: rajoittaako mainitun asetuksen 18 artiklan 4 kohta liikesalaisuuksien suojaamiseksi sitä 18 artiklan 1 kohdan mukaista velvoitetta, jonka mukaan jätteen siirron järjestävän henkilön on liitteen VII mukaisella asiakirjalla ilmoitettava jätteen tuottaja tai kerääjä myös jätteen vastaanottajalle?
- 4) Mikäli kysymykseen 3 vastataan myöntävästi: riippuuko rajoituksen laajuus yksittäistapauksessa tehtävästä intressien punninnasta (yhtäältä kyseessä olevien liiketoiminnallisten intressien ja toisaalta ympäristönsuojeluintressin välillä)?

⁽¹⁾ EUVL L 190, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Saksa) on esittänyt 5.1.2011 — Saksan liittotasavalta v. Kaveh Puid

(Asia C-4/11)

(2011/C 95/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hessischer Verwaltungsgerichtshof